

J. V. Christensen: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som min ærede Partifælle nu fremsatte, men jeg vil dog gerne henlede Finansministerens Opmærksomhed paa Folketingets Udvalgsbetænkning, hvoraf det tydeligt fremgaar, at det drejer sig om at nedsætte eller eftergive Afgiften af Forestillinger, der som Led i et kulturelt Arbejde eller i veldædigt Øjemed afholdes af en Forenings Medlemmer. Det er udtrykkelig fremhævet, og det tilføjes, at man i Folketingets Udvalg har frygtet for, at Lovforslagets Bemyndigelse i den oprindelige Form vilde blive for vidtrækkende. Saa giver Finansministeren Lovforslaget denne Form, og man har da, saa vidt jeg kan se, efter Omstændighederne slaaet sig til Ro dermed. Men det forhindrer dog ikke, at man uden at blive beskyldt for at ville denne eller hin Klasse til Livs — det begyndte for øvrigt med, at Ministeren sagde, at det var Byerne, man vilde til Livs, nu indskrænker Ministeren sig til at sige, at det er Arbejderne i Byerne — kan kræve disse Forhold nøje prøvet. Jeg synes, det er ganske uberettiget af fremsætte en Udtalelse af denne Art overfor de Bemærkninger, som jeg bl. a. har fremsat i mine Indledningsord, hvor jeg tilsagde en kortvarig Udvalgsbehandling. Jeg indrømmer, at Ministeren ikke har gjort Spørgsmaalet mindre indviklet ved sine Bemærkninger her i Tinget.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal indrømme, at den ærede Ordfører for Venstre i sin første Udtalelse var relativt velvillig overfor Lovforslaget og dets Formaal. Men den Smule Velvillie, der var, er jo fuldkommen forsvundet senere, og det er muligvis, fordi det er gaaet op for det ærede Medlem, at nu drejer det sig om Foreninger, som jeg har særlig Interesse for, fordi det er Arbejderforeninger. Men jeg har ikke noget imod, at denne Linie bliver trukket skarpt op.

Det undrer mig, at det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) sagde, at man kunde ikke give Arbejderforeninger en gunstigere Stilling. Er der nogen, der har tænkt paa at give Arbejderforeninger en gunstigere Stilling end andre Foreninger? Nej, man tænker paa at give dem Ligestilling med andre Foreninger. Denne Ligestilling har de ikke i Øjeblikket, den er taget fra dem, og det er den, de skal have igen, for at der kan være Lighed for Loven. Det er det, de ærede Medlemmer ikke vil være med til at give dem. Det bliver naturligvis de ærede Medlemmers

Sag, hvad de vil være med til, men de ærede Medlemmer kan ikke faa Lov til at give en Fremstilling her, som dækker over den Kendsgerning, at de ikke vil være med til at give Arbejderforeninger, de samvirkende Fagforeninger i Byerne og andre samvirkende Foreninger i Byerne — som ikke behøver at være Arbejderforeninger, men det rammer væsentligst Arbejderforeninger —, samme Stilling, som andre Foreninger har, som Haandværkerforeningen i Fjerritslev har, hvor man har Lov til at medtage alle udenbysboende til Forestillinger og alligevel bliver fritaget for Afgift. Det synes jeg nok er et udpræget Bevis for, at der er Forskel, naar man ser paa, om Foreninger har en større eller mindre Medlemskreds. Da det er Arbejderne, der har de større Foreninger, er det væsentligst dem, der rammes, men det kan ogsaa være andre Foreninger med større Medlemstal, der rammes. I de større Byer kan der godt være Foreninger af anden Art, som ogsaa har et større Medlemstal, og det gælder at stille alle Foreninger, baade større og mindre, paa samme Maade. Jeg har endnu ikke opdaget, at Loven med Hensyn til Beskatning skulde gøre Forskel paa, om en Forening er større eller mindre, og jeg har heller ikke ment, at der var noget som helst Grundlag derfor. Det er imidlertid det, der i Øjeblikket er Tilfældet: at der med Hensyn til Beskatningen gøres Forskel paa, om Foreningerne er større eller mindre. Det vil de ærede Medlemmer ikke være med til at ophæve, og det vil altsaa sige, at de ærede Medlemmer vil være med til at opretholde en Ulighed, som væsentligst rammer Arbejderne.

Johannes Jensen: Den nuværende Lovgivning gør ingen Forskel paa, om en Forening har flere eller færre Medlemmer, den stiller alle Foreninger lige, enten det er Arbejderforeninger, Borgerforeninger, Haandværkerforeninger, Handelsforeninger, eller hvad det nu er. Det, den højtærede Finansminister sigter til her, men som han skjuler i sin Tale, er en Ret for forskellige Foreninger til at slutte sig sammen og kalde sig en Forening. Det er det, Talen er om, og det er det, Højesterets Dom angaar. Selvfølgelig har en Forening af Arbejdere ganske den samme Ret som Foreningen oppe i Nordjylland til at medtage udenbysboende, Husstand o. s. v., der er fuldstændig Lighed i den Henseende. Spørgsmaalet er kun, om vi skal skabe en ny Ordning, der gaar ud paa, at naar forskellige Foreninger slutter sig sam-